

[Chr. Christiansen.]

ligheden drejer sig om. Der er vel nærmest tænkt paa Elever, som har erhvervsmæssigt Arbejde ved Siden af Skolegangen, og det er muligt, at vi skulde se lidt paa denne Formulering og eventuelt ændre den, saa at den kan komme til at dække det, der i Virkeligheden er tænkt paa.

I øvrigt ser vi fra vor Side med Velvilje paa den Støtte, der paa denne Maade kan ydes til Skoler i Byerne, som naturligvis maa arbejde under noget vanskeligere Forhold end dem, vore Højskoler ellers arbejder under. Men jeg regner med, at den Forandring, der her er Tale om, kun maa finde Sted i begrænset Omfang, og det maa ogsaa paases, at der ikke sker Misbrug af en saadan Bestemmelse. Jeg ønsker at sige, at Højskolens afgørende Styrke netop er, at samtlige Elever kan følge hele Undervisningen og tage Del i hele Samværet. Det vil altsaa i Byernes Højskoler ikke ske fuldt ud, som det sker i de gamle Højskoler, men det, der foreslaas her, er, som sagt, et Forsøg paa at drage Byens Ungdom til Højskolerne og søge at vække dens Interesse for dette Arbejde. Det er vel nærmest at betegne som en Forsøgsordning. Om det nu er den Nydannelse inden for Højskolearbejdet, der skal til for at trække Byungdommen til dette Arbejde — ja, det maa Tiden give nærmere Besked om.

Vi er, som sagt, velvilligt indstillet over for de foreslaaede Ændringer, men vi vil meget gerne have Lovforslaget til Behandling i et Udvalg, for at vi kan drøfte baade Pkt. 2, som jeg nu har nævnt, og visse Enkeltheder angaaende Alderstillæg og alt, hvad der i den Forbindelse er anført. Jeg mener, at disse Ting vil være bedst egnede til Behandling i et Udvalg.

Jeg har samtidig til den højtærede Undervisningsminister en Henstilling, som ikke i egentlig Forstand angaar dette Lovforslag, men som angaar Elevunderstøttelserne. Det vil være den højtærede Minister bekendt, at de gældende Elevunderstøttelser ikke helt har kunnet give Dækning under de nuværende Forhold. De økonomiske Forandringer og de Lønændringer, som er sket i de senere Aar, har i hvert Fald medført, at adskillige, som egentlig mente, at de kunde være understøttelsesberettigede, alligevel ikke har kunnet opnåa nogen Understøttelse, og hvis de opnaaede en saadan, var det kun i meget begrænset Omfang. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om man ikke her tænker paa at foretage visse Ændringer, som kunde være til Støtte for vore Højskoler. Jeg vil i denne Forbindelse gerne pege paa, at

de nuværende Højskoleunderstøttelser efter min Mening maaske i for høj Grad tager Hensyn til Trangmomentet, medens det maaske vilde være rimeligt, at man gav denne Støtte mere som en Opmuntring til de unge Kvinder og Mænd, som vil benytte en Del af deres Ungdomstid til at søge en saadan rent almenmenneskelig Uddannelse. Jeg haaber, at der paa disse Omraader maa ske visse Ændringer, som kan bidrage til en forøget Tilslutning til vore Højskoler og dermed give Mulighed for, at disse Højskoler kan fortsætte deres samfundsnyttige Arbejde.

Endelig vil jeg gerne rette en Henstilling, ikke til den højtærede Undervisningsminister, men til Indenrigsministeren. Vi har her i Landet enkelte Højskoler, som har været beslaglagt af Tyskerne under en eller anden Form i kortere eller længere Tid under Besættelsen og ogsaa nogen Tid efter Besættelsen. Det er klart, at disse Højskoler paa Grund af det nævnte Forhold er kommet i meget store Vanskeligheder, ogsaa økonomiske Vanskeligheder. Problemer som Erstatning, Driftstab og alt, hvad dertil hører, synes det at skulle gaa meget langsomt med at faa udredet og klaret, og jeg vil gerne benytte den givne Lejlighed til at hænstille til den højtærede Indenrigsminister, at disse Erstatningssager søges fremmet og afgjort inden alt for længe. Det er ikke mange Skoler, det drejer sig om, maaske en 5—6 Stykker eller deromkring, men de har i den Periode, hvor de har været beslaglagt, haft saa store Vanskeligheder, at de nu bag efter, hvor de begynder at komme i Gang med Arbejdet, ikke bør lide under økonomiske Vanskeligheder, som de Skoler, der slap fri for Beslaglæggelse, overhovedet ikke kender. Jeg synes derfor, det vilde være rimeligt, om dette Spørgsmaal blev afgjort saa klart og saa hurtigt som muligt og paa en saa gunstig Maade, at disse Højskoler kan blive i Stand til at fortsætte deres Arbejde.

Erik Appel: De i det foreliggende Lovforslag indeholdte Ændringer maa betragtes dels som en simpel à jour-Føring, dels som en Udbedring af Loven af 4. Juli 1942, efter at den er prøvet i Praksis og har vist sig at rumme visse Hindringer for Byhøjskolernes Fremvækst saavel som for Højskoler og Landbrugsskoler, der kun har regelmæssig Undervisning i Vinterhalvaaret. Disse sidste faar Kravet til Aarslevtallet nedsat til 10, hvilket maa siges at være rimeligt. Jeg vilde dog foretrække, at man foretog en formel Ændring i Opgivelsen af Aarslevtallet, saa at man i Stedet for at regne